

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: J. V., proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem v Praze 7, Partyzánská 1/7, o žalobě proti rozhodnutí Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu č. 904032508 ze dne 15. 12. 2008,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu č. 904032508 ze dne 15. 12. 2008 a rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Liberecký kraj č. 514014108 ze dne 3. 10. 2008 se z r u š u j í a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu (dále též „žalovaný“), jímž bylo k odvolání žalobce zčásti změněno rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Liberecký kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“) č. 514014108 ze dne 3. 10. 2008. Tímto rozhodnutím uložil správní orgán I.

stupně žalobci pokutu ve výši 10.000,- Kč za správní delikt neoprávněného odběru elektřiny z elektrizační soustavy dle § 51 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona, ve znění účinném do 3. 7. 2009, spočívajícího v odebírání elektřiny měřené měřicím zařízením nezaznamenávajícím odběr v důsledku neoprávněného zásahu do tohoto zařízení, a dále dle § 51 odst. 1 písm. f) bod 2 téhož zákona, spočívajícího v odebírání elektřiny měřené měřicím zařízením (elektroměrem) nesplňujícím podmínky obsažené v Pravidlech provozování příslušné distribuční soustavy v důsledku neoprávněného zásahu. Žalobci byla rovněž uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2.500,- Kč. Žalovaný změnil odvoláním napadené rozhodnutí toliko ve výroku o nákladech řízení, když odkaz na ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb. nahradil odkazem na ustanovení § 6 odst. 2 téže vyhlášky; ve zbytku odvoláním napadené rozhodnutí ponechal beze změny.

II. Shrnutí obsahu žaloby

[2] Žalobce se v podané žalobě domáhá přezkumu celého průběhu řízení o odvolání. Poukazuje na to, že správní orgány obou stupňů opřely svá rozhodnutí o znalecký posudek Ing. K. M., ačkoli při ústním jednání nebyl ve vztahu k tomuto posudku proveden důkaz listinou; obdobně to platí o „Kalibračním listu“ a protokolu o přezkoušení předmětného elektroměru ve středisku AMS Liberec. Žalobce dále namítá, že správní orgán I. stupně odmítl jeho požadavek, aby soudní znalec při ústním jednání ukázal možnosti neoprávněného zásahu do předmětného elektroměru, jež popisuje ve svém posudku. Správní orgán tento požadavek odmítl s tím, že mu to neukládá žádný předpis a návrhy účastníků není vázán. Správní orgány celou řadu žalobcových námitek odmítly s tím, že k zásahu do elektroměru jednoduše došlo. Závěr týkající se rýh na obou kotoučích elektroměru, které se vyskytují i na stranách elektroměru, kam se kvůli nepoškození plomb nebylo možno dostat, je neobjektivní. Žalobce dále namítá, že správní orgán porušil ustanovení § 2 odst. 4 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, když výpovědi svědků B., C., D., K., W. a Z. vyhodnotil v žalobcův neprospěch, ačkoli tomu jejich obsah nenasvědčoval, bezdůvodně zpochybnil výpovědi svědků D. a K. a naopak považoval za věrohodnou výpověď svědka K. jen proto, že vypovídal ve prospěch ČEZu. Žalobce dále namítá, že správní řízení bylo zahájeno nezákonným způsobem, neboť oznámení o jeho zahájení neobsahovalo podstatné náležitosti. Nebylo v něm uvedeno, že se jedná o správní delikt, ani jakého konkrétního jednání se měl žalobce dopustit. Nezákonná je rovněž výše nákladů řízení, jejichž náhrada byla žalobci uložena; žalovaným uváděné náklady, např. náklady na přezkoušení elektroměru, na opatření listinných a dalších podkladů a na náhradu ušlého výdělku vyslechnutých svědků, plně nekorespondují dikci vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., dle níž se musí jednat o zvlášť složitý případ.

[3] Žalobce uvádí, že žádné objektivní řízení v jeho případě nebylo vedeno a správní orgány se přiklonily pouze k tomu, co jim vyhovovalo. To potvrzuje především odpověď žalovaného na žalobcovu námitku ohledně nahlížení do spisu v řízení o kontrole. Žalovaný uvádí, že do něj žalobce nahlédl dne 14. 12. 2007, avšak toto tvrzení je zavádějící, neboť spis v té době již obsahoval řadu písemností, do nichž žalobce nahlédnout nemohl.

Na základě uvedených skutečností žalobce navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil, věc mu vrátil k dalšímu řízení a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč.

III. Vyjádření žalovaného

[4] Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že popis skutečného stavu věci i všechny žalobní námitky již byly řešeny v průběhu správního řízení, tudíž nepovažuje za nutné předkládat k žalobě další vyjádření. Žalovaný nicméně podotkl, že výsledkem kontroly provedené žalovaným dle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, je protokol, jímž není rozhodováno o právech a povinnostech či oprávněných zájmech žalobce. Z této skutečnosti je zřejmé, že se na řízení o kontrole nevztahuje správní řád, jehož aplikace se žalobce domáhá. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Řízení před Městským soudem v Praze

[5] Městský soud v Praze (dále jen „soud“) nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Následně na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního).

[6] K osobě žalovaného soud konstatuje, že v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí spadalo projednávání správních deliktů dle energetického zákona do kompetence Státní energetické inspekce. Na základě zákona č. 211/2011 Sb., účinného ode dne 18. 8. 2011, došlo k novelizaci energetického zákona a nově pokuty za porušení energetického zákona ukládá Energetický regulační úřad. Působnost k ukládání pokut v posuzované věci tak v průběhu řízení o žalobě přešla na Energetický regulační úřad, na který tak přešlo postavení žalovaného. Pokud soud v textu odůvodnění používá výraz „žalovaný“, má tím však na mysli rovněž Státní energetickou inspekci jako odvolací správní orgán.

[7] Oba účastníci řízení souhlasili s tím, aby soud rozhodl bez nařízení jednání.

V. Právní posouzení věci

[8] Žalobce předně namítá, že správní řízení nebylo zahájeno v souladu se zákonem, neboť oznámení o zahájení správního řízení č. j. 051102307/895/08/51.104/Jä ze dne 22. 5. 2008 neobsahovalo všechny zákonem požadované náležitosti. Tyto náležitosti jsou uvedeny v ustanovení § 46 odst. 1 správního řádu a jsou jimi označení správního orgánu, vymezení předmětu řízení, jméno, příjmení, funkce nebo služební číslo a podpis oprávněné

úřední osoby. Předmětné oznámení nesporně obsahuje označení správního orgánu zahajujícího řízení a jméno, příjmení, funkci a podpis oprávněné úřední osoby; žalobce a žalovaný se však odlišují v názoru na to, zda je v něm dostatečně určité vymezení předmět řízení. Ohledně problematiky zahájení řízení o správním deliktu již existuje poměrně rozsáhlá judikatura Nejvyššího správního soudu, jenž opakovaně konstatoval, že „[v]ymezení skutku, pro který je řízení zahájeno, musí mít určitý stupeň konkretizace, stejně tak jako musí být z oznámení o zahájení řízení zřejmé, co bude jeho předmětem a o čem bude v řízení rozhodováno; v sankčním řízení i to, jaký postih za dané jednání brozí“ (např. rozsudek č. j. 5 A 73/2002 - 34 ze dne 20. 11. 2003, publikovaný pod č. 296/2004 Sb. NSS; všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz; podtrženo zdejším soudem), a dále že „předmět jakéhokoliv zahajovaného řízení (a pro oznámení o zahájení správně-trestního řízení to platí zvláště) musí být identifikován dostatečně určitě tak, aby účastníkovi řízení bylo zřejmé, jaké jeho jednání bude posuzováno, a aby bylo zaručeno jeho právo účinně se v daném řízení hájit“ (rozsudek č. j. 1 Afs 58/2009 - 541 dne 31. 3. 2010, publikovaný pod č. 2119/2010 Sb. NSS). Dostatečně konkrétní vymezení skutku v oznámení o zahájení správního řízení o správním deliktu je tudíž podmínkou účinné obhajoby ze strany účastníka řízení, neboť účastník řízení musí být informován o tom, pro jaký konkrétní skutek je stíhán a jaký trest mu za něj hrozí.

[9] Předmět řízení je v oznámení ze dne 22. 5. 2008 vymezen tak, že se řízení zahajuje „na základě zjištění porušení zákona č. 458/2000 Sb. fyzickou osobou podnikající, zapsanou v živnostenském rejstříku pod názvem J. V. - AUTOMECHANIK dle protokolu SEI č. 051102307 ze dne 18. 1. 2008 [...] ve věci uložení pokuty“. Tvrzení žalobce, že z oznámení nebylo zřejmé, že se jedná o řízení o <správním deliktu, neodpovídá skutečnosti, jak vyplývá z formulace „ve věci uložení pokuty“, na druhé straně je však pravdou, že oznámení konkretizuje předmětný skutek jen potud, že spočívá v porušení energetického zákona. Z oznámení není zřejmé, jaké konkrétní ustanovení zákona bylo porušeno, tedy skutkovou podstatu jakého činu měl žalobce naplnit, ani v něm není žádným způsobem (např. věcně či časově) konkretizováno jednání, jímž měl žalobce zákon porušit; absentuje rovněž poučení o hrozící sankci. Námitka žalovaného, že jsou tyto náležitosti vlastní až rozhodnutí o deliktu, není důvodná; účelem obsažení těchto náležitostí již v oznámení o zahájení řízení je zajištění plného práva na obhajobu a dále záruka, že bude nakonec rozhodnuto o trestu za tentýž skutek, pro nějž bylo řízení zahájeno. Právní kvalifikaci skutku lze v průběhu správního řízení změnit, avšak skutek sám musí být v oznámení o jeho zahájení vyličen dostatečně konkrétním způsobem, aby nebyl zaměnitelný s jiným. Z citované judikatury Nejvyššího správního soudu přitom jednoznačně vyplývá, že tyto náležitosti musejí být obsaženy v samotném oznámení o zahájení řízení, nelze se spokojit s tím, že správní orgán při tomto svém úkonu na konkretizaci skutku rezignuje a pouze odkáže na listinu pořízenou ještě před zahájením správního řízení (v daném případě protokol o kontrole); pro úplnost soud dodává, že vyžadované poučení o možné sankci není přítomno ani v tomto protokolu.

[10] Soud konstatuje, že správní orgán I. stupně porušil ustanovení o řízení, když v oznámení o zahájení správního řízení žádným způsobem nekoncretizoval jednání žalobce, jež mělo být v řízení posuzováno, čímž nedostal požadavku na vymezení předmětu řízení, kladeného ustanovením § 46 odst. 1 správního řádu. Jelikož správní orgán

tímto pochybením významným způsobem zasáhl do práva účastníka řízení na obhajobu, mohla mít tato vada řízení za následek nezákonnost jeho rozhodnutí a je tak dán důvod k jeho zrušení.

[11] Žalobce dále namítá, že mu nebylo v průběhu kontrolního řízení umožněno nahlédnout do spisu, resp. že mu byla při nahlížení dne 14. 12. 2007 předložena pouze část spisového materiálu, v níž chybělo mnoho pro vydání protokolu podstatných písemností. Soud k této námitce uvádí, že předmětem přezkumu ve správním soudnictví je správní rozhodnutí a správní řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo. Správní řízení bylo v posuzované věci zahájeno doručením oznámení o zahájení správního řízení ze dne 22. 5. 2008 žalobci; kontrolní řízení dle zákona o státní kontrole, které správní orgán prováděl před zahájením správního řízení, soud v dané věci přezkoumávat nemůže. Na okraj soud však uvádí, že ačkoli žalobce mohl dne 14. 12. 2007 – tedy ještě před ukončením kontrolního šetření a před vyhotovením protokolu o kontrole – nahlédnout jen do části spisového materiálu, při seznámení s protokolem, jež dne 18. 1. 2008 podepsal, byl seznámen rovněž se všemi podklady pro jeho vydání (vyplývá to ze stran 2 - 3 tohoto protokolu), a proti protokolu pak mohl v plném rozsahu podat námitky. Žalobcova procesní práva tudíž nebyla žádným způsobem zkrácena. Námitka není důvodná.

[12] Další žalobcova námitka spočívá v tom, že správní orgány neprovedly důkaz listinou dle § 53 správního řádu v případě a) znaleckého posudku č. 8/2007 Ing. K. M. (č. 1. 16 správního spisu), b) osvědčení o výsledku měření ze dne 13. 4. 2007 provedeného AMS ČEZ Měření, s.r.o. pracoviště Liberec (č. 1. 17 správního spisu) a c) kalibračního listu PREměření a.s. ze dne 9. 7. 2008 (č. 1. 98 správního spisu). Soud k této námitce uvádí, že tyto tři písemnosti jsou podklady ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu, avšak nejsou listinami ve smyslu § 53 správního řádu, tudíž není jejich provedení správním orgánem třeba. Ustanovení § 53 tohoto zákona se totiž nevztahuje na všechny písemnosti, jež jsou součástí spisu a jež slouží jako podklad pro rozhodnutí; toto ustanovení se zásadně vztahuje na ty listiny, jež nejsou po celou dobu řízení založeny ve správním spisu (neboť je např. správní orgán dočasně získal od třetích osob), nebo na ty listiny, jejichž provedení by nějakým způsobem změnilo důkazní situaci. Jestliže se písemnost po celou dobu správního řízení nachází ve spisu a účastník měl možnost se s ní na základě § 38 správního řádu seznámit, a zároveň nemůže její provedení žádným způsobem změnit důkazní situaci, bylo by nesmyslné trvat na jejím provedení ve smyslu shora uvedeného ustanovení, neboť pouhé přečtení takové listiny nebo sdělení jejího obsahu neznamená z hlediska listiny samotné žádnou „přidanou hodnotu“. Ve stejném duchu se ostatně vyjádřila rovněž právní nauka (srov. Vedral, Josef. *Správní řád: Komentář*. II. vydání. Praha 2012 : BOVA POLYGON, s. 536 – 537) a Nejvyšší správní soud (rozsudek č. j. 3 As 29/2011 – 51 8. 2. 2012). Uvedené tři písemnosti byly od svého založení do správního spisu po celý zbytek řízení jeho součástí a žalobce se s nimi seznámil, konkrétně při nahlížení do spisu dne 4. 6. 2008 s písemnostmi ad a) a ad b) a při ústním jednání dne 2. 9. 2008 s písemnostmi ad c). Námitka tudíž není důvodná.

[13] Žalobcova další námitka směřuje proti nedostatečnosti zjištění skutkového stavu, když správní orgán prvního stupně odmítl žalobcův návrh, aby soudní znalec u ústního

jednání ukázal možnosti neoprávněného zásahu do žalobcova elektroměru, jež uváděl ve svém posudku. Žalobce rovněž považuje za neobjektivní závěr ohledně neoprávněného zásahu do elektroměru, neboť rýhy na kotoučích elektroměru, o něž správní orgány svůj závěr opírají, se vyskytují rovněž v místech, kam nebylo možné z důvodů neporušení ostatních plomb dosáhnout.

[14] Soud k této námitce předně uvádí, že správní orgány spatřovaly správní delikt dle ust. § 51 odst. 1 písm. f) bod 1 energetického zákona, ve znění účinném do 3. 7. 2009, jenž je uveden pod bodem 1 výroku prvoinstančního rozhodnutí, v tom, že žalobce odebíral elektřinu měřenou měřicím zařízením nezaznamenávajícím odběr v důsledku neoprávněného zásahu. Tento zásah spočíval v odstranění pravého spodního upevňovacího šroubu krytu elektroměru, kdy bylo možné následně kryt odehnout tak, že se mezi ním a tělem elektroměru vytvořila mezera šířky cca 0 - 15 mm, již bylo možno využít pro ovlivnění měřicí funkce elektroměru, čemuž nasvědčují rýhy na obou kotoučích elektroměru, jež byly způsobeny pravděpodobně ocelovým drátkem nebo tenkým plochým šroubovákem, jímž byl mezerou mezi krytem a tělem elektroměru blokován pohyb obou kotoučů, následkem čehož číselníky neregistrovaly odběr elektrické energie. Skutkovou podstatu uvedeného správního deliktu tvoří odběr elektřiny měřicím zařízením, jež odběr nezaznamenává vůbec nebo jej zaznamenává nesprávně, a to v důsledku neoprávněného zásahu do tohoto měřicího zařízení. Podmínkou je tedy prokázání neoprávněného zásahu do měřicího zařízení, v jehož důsledku dojde k ovlivnění zaznamenávání odběru tímto zařízením.

[15] Správní orgány svůj závěr, že žalobce neoprávněným způsobem zasáhl do měřicího zařízení (elektroměru), opřely o „znalecký posudek číslo 8/2007“ Ing. K. M. ze dne 25. 4. 2007, z něž převzaly v předchozím odstavci reprodukovanou pasáž. K tomuto důkaznímu prostředku je předně třeba uvést, že se nejedná o znalecký posudek ve smyslu správního řádu (ust. § 56), pořízený nezávislým znalcem, kterého by jmenoval v řízení správní orgán. Tato skutečnost mimochodem není z textu rozhodnutí správních orgánů na první pohled patrná, neboť o něm zásadně hovoří jako o „znaleckém posudku“. Ve skutečnosti se jedná o podklad rozhodnutí, který je třeba hodnotit i vzhledem k okolnostem jeho pořízení, tedy vzhledem k tomu, že byl pořízen ještě před zahájením správního řízení a na základě zadání společnosti ČEZ Měření, s.r.o., t. j. na základě zadání osoby, která má na věci vlastní zájem, nikoli na základě zadání nezávislého správního orgánu.

[16] Významné v dané věci je, že v době kontroly netrval zásah, v jehož důsledku by došlo k nesprávnému měření, tzn. drát nebo tenký plochý šroubovák blokující pohyb kotoučů, který by byl vsunut štěrbinou mezi krytem a tělem, se v elektroměru nenacházel. Správní orgány dovozují svůj závěr, že k takovému zásahu v minulosti došlo, toliko z charakteru poškození elektroměru a z posudku Ing. K. M., který na základě uvedených poškození popsal způsob, jakým mohla být funkce elektroměru ovlivněna. V posudku však není zaznamenáno, natož zdokumentováno, že by jeho vyhotovitel uvedený zásah na předmětném elektroměru provedl a ověřil tak uskutečnitelnost hypoteticky popsaného postupu. Tento posudek a jeho závěry je nadto třeba hodnotit ve světle toho, že byl vypracován na základě zadání nikoli nestranné osoby.

[17] Správní orgány se plně spolehly na citovaný posudek, aniž by se zabývaly otázkou jeho možné zaujatosti a aniž by požadovaly ověření v něm předestřené hypotetického zásahu do elektroměru, konkrétně toho, zda je možné po odstranění pravého spodního šroubu odehnout kryt od těla elektroměru a vzniklou mezerou prostrčit nástroj, a následně zda je takový nástroj (např. ocelový drát či tenký plochý šroubovák) způsobilý blokovat pohyb kotoučů elektroměru tak, že elektroměr neregistruje odběr elektřiny. Prokázání způsobilosti popsaného zásahu ovlivnit měřicí funkce elektroměru je přitom nezbytnou podmínkou pro závěr správního orgánu, že k tomuto ovlivnění došlo. Nejedná se ovšem o podmínku jedinou, neboť ze skutečnosti, že je popsaný zásah technicky možný, bez dalšího nevyplývá, že k němu došlo; takový závěr je třeba dále odůvodnit. Žalobce z uvedených důvodů navrhol předvedení popsaného zásahu do elektroměru během ústního jednání a upozorňoval rovněž na rozpory ve skutkových zjištěních obsažených v posudku, neboť se rýhy vyskytují rovněž na těch stranách kotoučů, kde plomby porušeny nebyly. Správní orgán však žádné další kroky ke zjištění skutkového stavu nepodnikl, neustanovil znalce, jenž by mohl potvrdit, případně ověřit hypotézu předestřenou Ing. K. M. v jeho posudku, nevyhověl návrhu žalobce na předvedení popsaného zásahu do předmětného elektroměru a nevypořádal se s argumentem žalobce, že se rýhy nacházely rovněž na straně, kde plomby nebyly porušeny. Naposled uvedený argument označil žalovaný na s. 10 svého rozhodnutí za nepřijatelný a obsáhle k němu citoval z posudku Ing. K. M., avšak ani žalovaný ani tato citovaná pasáž posudku se žalobcovým argumentem věcně nezabývá.

[18] Povinností správních orgánů dle § 3 správního řádu je postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Správní orgány se plně spolehly na posudek vyhotovený před zahájením správního řízení na základě zadání osoby nikoli nezaujaté, v němž byl zásah do elektroměru popsán toliko v hypotetické rovině, což soud považuje vzhledem ke skutečnosti, že úkolem správních orgánů bylo prokázat, že došlo k neoprávněnému zásahu do elektroměru, jehož důsledkem bylo narušení měřicích funkcí elektroměru, za nedostatečné a správní orgány tímto postupem porušily shora uvedené ustanovení § 3 správního řádu.

[19] Žalobcova další námitka směřuje proti hodnocení svědeckých výpovědí správním orgánem, který vyhodnotil výpovědi svědků B., C., D., K., W. a Z. v žalobcův neprospěch, ačkoli tomu jejich obsah nenasvědčoval, bezdůvodně zpochybnil výpovědi svědků D. a K. a považoval za důvěryhodnou výpověď svědka K. jen proto, že vypovídal ve prospěch ČEZu.

[20] Tuto námitku žalobce zformuloval značně neurčitě, takže není zřejmé, v čem konkrétně měl správní orgán při hodnocení výpovědí svědků pochybit, proto se s ní soud může vypořádat rovněž jen ve víceméně obecné rovině. Správní orgán dle názoru soudu dostatečně odůvodnil, proč jednotlivé výpovědi hodnotil právě takovým způsobem a proč některá tvrzení považoval za významná a jiná nikoli, stejně jako uvedl, proč z nich vyvodil příslušné závěry. Svědkové C., W. a Z. vypověděli, že při odečítání z předmětného elektroměru, které v předchozích letech prováděli, nezaznamenali nic neobvyklého, a dále

po zhlédnutí fotografií žluté plomby prohlásili, že se jim jeví být v pořádku. Správní orgán však jejich výpovědi nepovažoval v tomto ohledu za průkazné, neboť tito pracovníci prováděli při odečtu kontrolu elektroměru pouze vizuálně a nijak podrobně, přičemž takovou kontrolou nemuselo být způsobené poškození seznatelné. Tento závěr vyplynul z toho, že uvedení svědkové nezaznamenali žádné poškození žluté plomby (chyběla pravá úřední značka – olovená plomba) ani na detailních fotografiích z doby, kdy už toto poškození prokazatelně existovalo. Co se týče tvrzeného zpochybnění výpovědi svědků D. a K. a naproti tomu upřednostnění výpovědi svědka K., soud uvádí, že rozpor mezi výpověďmi těchto osob se týkal toliko vnějšího poškození (pomačkanosti a otlučenosti) elektroměru v době jeho instalace. Tato otázka nicméně není v projednávané věci podstatná, neboť nutně nemusí existovat souvislost mezi poškozením elektronu z přední strany (pobouchaný přední kryt) a poškozením plomby, pravého spodního šroubu a kotoučů uvnitř elektroměru; k těmto okolnostem však svědci D. a K. nic významného nevypověděli. Svědek B. uvedl, že žalobce nikdy neviděl a jeho odběrné místo nikdy nenavštívil, soudu tedy není zřejmé, jak mohla tato výpověď vyznít ve prospěch žalobce; správní orgány se na ni každopádně neodvolávají. Žalobní námitka tudíž není důvodná.

[21] Soud uzavírá, že správní orgán prvního stupně pochybil, když oznámení o zahájení správního řízení neobsahovalo všechny zákonem požadované náležitosti, což mělo za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Jelikož se tohoto pochybení dopustil již správní orgán I. stupně a tato vada je v dalším řízení neodstranitelná, soud zrušil rovněž rozhodnutí správního orgánu I. stupně (§ 78 odst. 3 soudního řádu správního). Řízení před správním orgánem dále trpí závažnými vadami, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisech (§ 76 odst. 1 písm. b/ uvedeného zákona) a ve vztahu k námitce žalobce týkající se umístění rýh na všech místech kotoučů elektroměru je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a/ uvedeného zákona). Soud proto již nepovažoval za potřebné zabývat se námitkou směřující proti výši uložených nákladů správního řízení.

[22] Z uvedených důvodů soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem soudu, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního).

VI. Rozhodnutí o nákladech řízení

[23] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

[24] Náklady řízení, které vznikly žalobci, jsou tvořeny pouze zaplaceným soudním poplatkem, jelikož žalobce není v řízení zastoupen advokátem a jiné náklady neuplatnil. Žalobcem zaplacený soudní poplatek z podané žaloby činil 2.000,- Kč, proto se žalobci přiznává náhrada nákladů řízení v této výši.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem v Brně, Moravské náměstí 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. března 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová